

АМЕРИКА І ТІ ТРЕЙД-ЮНІТ.

(3 докладу т. Зіновєва в Москві 26. березня 1926 р.)

IV.

В минулому числі "У.Р.В." наводилося, що Америка з її реакційними аристократичними верхами в робітничому русі є протистоячим бігуном Радянському Союзу та його революційному робітничтву. В цьому розділі продовжуємо порівняння між американським та англійським верхами в робітничому русі.

Сучасні американські верхи в багатому відношенні від фабианських верхів в Англії.

В Англії свого часу на фоні широкого реформістичного руху склався ідеологічний вершок, який складався переважно з інтелігентів. Вистарчат назвати, наприклад, відому родину Веббів, істориків англійського трейд-юнізму.

Фабіанство "фабианців" складається з типичних меншвільських інтелігентів-літератів і т. ін. Независима Партія Праці Вел. Британії, на чолі якої стояв МекДоналд, який тепер трагит свій вплив, має також переважно інтелігентський верх. Цей інтелігентський верх є наскрізь реформістичним, просякнутим міщанською мораллю та настроєм напів-релігійним.

Тимчасом в Америці ми спостерігаємо зовсім інше. Там на чолі руху стоїть школа і не фабианська і не релігійна. Ми маємо там перед собою провідників, які до божевільних настроїв проти комунізму, які уявляють з-себе не "філософів" інтелігентів, але людей більш подібних до фашистів, готових боротися з нами всіма засобами.

Ми цитували на поширеному засіданні Виконкому Комітету ряду документів, що підтверджують цей стан. Ось, наприклад, ухвала останнього З'їзду Американської Федерації Праці по питанню визнання Радянського Союзу.

Ви знаєте, товариші, що, тепер навіть значна частина буржуазних партій додумалася до необхідності визнання Радянського Союзу. А в жовтні 1925 року з'їзд Американської Федерації Праці заявився гостро проти визнання Радянського Союзу і за рішучу боротьбу з комунізмом.

(Тут тов. Зіновєв наводить дову резолюцію А.Ф.П., ухвалену на тому з'їзді, в якій викладеться заслуга американської демократії, визнається ряд до невизнання Радянського Союзу та закликається американське робітничтво до безпощадної боротьби з комунізмом.)

Ось яка ухвала американських трейд-юнітів. Ось яке їх обличчя. Цей їх напрям повстав з певних економічних відносин. Розуміється, не може бути й мови про те, щоб найба-

гатша американська буржуазія могла підкупити 40 мільонів американських робітників, щоб могла створити для них в капіталістичному ладі задовольняюче існування.

Але для робітничої аристократії, для верхів, розуміється, американська буржуазія, яка обжерлася прибутків на війні, яка надзвичайно розбагатіла, яка пережила й переживає ще й зараз золоту "інфляцію", тобто золоту повільно — для цих робітничих верхів ця найбагатша американська буржуазія створила упривілейоване положення й зробила їх зброєю своєї класової політики.

В Американській Федерації Праці з'організовані лише верхи робітничих мас. До неї тепер входить коло чотири мільйони робітників. Чисельний склад А.Ф.П. за останній час дещо зменшився. З цих 4-ох мільйонів поверх один мільйон належить до вищої категорії робітників і служаків, тобто до робітничої аристократії.

Ці робітничі аристократи дійсно має добрі умовини існування. Ті робітники мають доходи заробітки, у них помешкання в 6 — 7 кімнат, на час вакацій майже кожний з них може дозволити собі рощіти на власному автомобілі об'їхати частину Америки. Вони дійсно живуть як буржуї. Вони, як група, "зацікавлені" в добробуті американського капіталізму.

Ось чому американські аристократичні робітничі верхи так борються американську демократію, навіть не думаючи нічого про те, що десь там в Пасейку робітничі низи з голоду пхнуть на страйку.

Далі про це в наступному числі "У.Р.В."

РЕКВИРУЮТЬ КОНИ В СЕЛЯН НА БУКОВИНІ.

Зараз загальним страхіттям на селі в Буковині є реквізиція військовими властями коней. За реквізовані коні платять не більше половини дійсної вартості коня. Але й за тим мусить селянин ходити від одного уряду до другого. Часто трапляється, що посвідчення на гроші є фальшиве й уряд зовсім відказується платити за коня. Тому селяне крадік коні випродують спекулянтам, які також не платять більше, але за те певно. Так обдирають українських селян румунські державні і приватні спекулянти.

НОВИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ.

В Одесі організується художній музей робіт художників, переважно представників нового маїєрства. Музей займове одно з перших місць в С.Р.С.Р.

КРИЗА В КАНАДІСЬКОМУ ТРЕЙД-ЮНІЙНОМУ РУСІ.

(Заява Комуністичної Партії Канади.)

(Продовження.)

Причини теперішнього сесійного руху.

Теперішній сесійний рух є прямим наслідком реакційної політики Американської Федерації Праці. Телеграфісти домагаються організувати неорганізованих телеграфістів в Злуч. Державах, замість втримування "жаб-тросту" між високоплатними телеграфістами в офісах брокерів. Делегати бойдермейкерів з Канади на останній конвенції міжнародної юнії майже однодушно заявили проти асекураційного плану, що ні трошки не зміцнює бойової сили й спосібності юнії, але збільшує місячні пенсійні вклади більш як на долар і зриває організування неорганізованих трудящих як дотепер. В юнії "Мейнтенс оф Вей Емплої" порівняно мала більшість голосувала за заведенням асекурації, а значна більшість — канадського членства і голосувала проти її. Все те збільшує незадоволення і невдоволення проти міжнародних юній, а також мимовільно скріплює настрої в користь сесії.

Чому "інтернаціональні юнії" втрачають зацікавлення.

Завдяки самому зрілому розвитку американського капіталізму, його техніці та масовій продукції, американські приватні робітники дістають порівняно кращу платню. Висока платня американських трейд-юнійних урядників в злучі з їхніми ріжними новими планами, що вимагають щораз більших членських вкладок, впливають на те, що для ніяке платню канадського робітника щораз тяжче втримувати його зв'язки з трейд-юніями а для неорганізованих робітників нема зоходи до вступлення в трейд-юнії.

По за всіма цими питаннями організації, замкнення границі між Канадою і Злученими Державами остаточно нищать ту принаду до "інтернаціональної членської картки", при допомозі якої канадський член інтернаціональної юнії міг в минулому дістати працю за границею, коли її трудно було дістати в Канаді. Канадський робітник не може вже більше переходити границю вільно. Зараз він мусить дістати офіційний паспорт і дозвіл, а робітник, що не родився в Канаді, зовсім не може дістатися до Злуч. Держав.

Аргумент, що буває до канадських членів інтернаціональних юній користають з того, що вони злучені з великим числом організованих робітників в Злучених Державах, бо ма-

ють до розпорядимости більші фінансові ресурси, чим мали-б вони організовані незалежно в Канаді, зовсім не виправдався в останніх більших страйках майстерів і ин. в Канаді. На всякий випадок, успіх нинішнього страйку, зі зглядом на його збільшені розміри, негайний ефект на дислокацію інших індустрій, консолідацію сил підприємців, правительствену інтервенцію, військову суди і т. д. залежить менше від фінансів, як від координації і спільної акції широких робітничих мас за посередництвом їхніх трейд-юній. Все вище сказане вказує на причини ослаблення зв'язку американського трейд-юнійного руху в Канаді. Розв'язка цієї проблеми полягає в досягненню як найширшої автономії для канадського трейд-юнійного руху.

Автономія.

Завданням канадської робітничої класи є освободитися від визиску канадської капіталістичної класи, а також в злучі зі всіма чужосторонніми секціями міжнародної робітничої класи змагатися до повної перемоги над міжнародною капіталістичною класою.

У всіх країнах розвиток боротьби примує робітничу класу збирати свої сили для спільної акції проти своєї країневої пануючої класи або капіталістичного правительства. Вистарчат вказати на централізацію широкої влади в руках генеральної ради Бритійського Трейд-Юнійного Конгресу за загальної цілі допомагати всім секціям робітників, а зокрема майстерам у їхній теперішній боротьбі. Порівняйте це з нашим рухом, де широко розповсюджені симпатії канадійських робітників до почтових робітників, до майстерів в Новій Скошії і Алберті, численні протести проти вживання війська в індустріальних спорах, виявили тільки безсилість канадського трейд-юнійного руху що до підприємств якої небудь-акції, бо право до такої акції є в руках людей поза границями Канади.

Безсилість Трейд Конгресу.

Канадійський Трейд Конгрес є злучений з Інтернаціональною Федерацією Трейд-Юній. Ця федерація постановляє викликати інтернаціональний страйк на випадок війни. (Не будемо тут говорити про її ширість.) Трейд Конгрес у Венкувер постановив скликати спеціальний конгрес на випадок загрози війни. Але той самий Конгрес у всіх своїх заявах каже, що він не може прийняти ніякої акції, бо це право є в руках інтернаціональних юній а Конгрес є лише їхнім "підголоском". Трейд Конгрес

закликає злучені в ньому люди вступати до Канадійської Партії Праці, значокі прекращено, що конституції багатьох інтернаціональних юній забронюють вживати їхні фонди на такі цілі.

Аргумент "інтернаціоналізму" а імперіалізм.

Дехто з наших так званих "інтернаціоналістів" виступає проти домагань канадійської автономії в інтернаціональних юніях на тій основі, що буши-то це є нападницький крок, що ґрунтується на вузькому "націоналізмі". Вони кажуть, що американський капітал має свої великі вклади в Канаді та що Канада є нерозривною частиною американської автономії. Тому ми повинні мати тільки один трейд-юнійний рух. В такій самій спосіб можна-б застосувати цей аргумент до Мексико, Полудневої Америки, а навіть до Європи, де в останніх кількох роках вкладає біліони американ-

ських доларів. З тих самих причин британські робітники теж не повинні-б підтримувати будівання окремого країневого трейд-юнійного руху в Індії, бо там вкладений британський капітал. А воно власне по причині поширення імперіалізму якраз потрібно дуже в інтересах великих частин робітничої класи, що попадають під п'яту того імперіалізму, організувати ті частини в країні секції, в опозиції до грабунку імперіалізму.

Національна (краєва) єдність, національна автономія або національний (краєвий) юніонізм як такі не є аномальні або заперечуючими у відношенню до інтернаціоналізму робітничої класи. Так званий "інтернаціоналізм" американських інтернаціональних трейд-юнійних не є інтернаціоналізм, лише оцінює його по офіційному вистову, вузьким північно-американським континенталізмом.

(Кінець буде.)

ВІСТІ З БУКОВИНИ.

ПЕРЕД ВИБОРАМИ В РУМУНІИ.

При кінці травня відбувалися в Румунії парламентарні вибори, в яких більшість голосів отримала так звана народна партія генерала Авереску, сучасного прем'єра.

Воно й не диво. Нище наведені факти про те, як ці вибори перевалилися на Буковині та Бесарабії свідчать, що в такій спосіб кожна правляча партія все може отримати потрібну їй більшість.

ПЕРЕДВИБОРЧА СИТУАЦІЯ НА БУКОВИНІ.

Стало звісним, що провідник української народної партії Лукашевич заключає з міністром для Буковини Дорі Поповичем писану угоду, в якій то угоді українська інтелігенція зобов'язується уступити румунській владі в справі церковній і шкільній (ходить головно о неперенесення українських учителів в стару Румунію) зобов'язалася при виборах піддержувати кандидатури державної румунської партії ген. Авереску. Самого Лукашевича ставить аверіанська партія на свою сенатську лісту в черновецькому повіті. На парламентську лісту аверіанської партії в черновецькому повіті кандидує москвофіль Смеречанський.

ПЕРЕДВИБОРЧІ ВІЩА.

Дня 2 травня відбулося в Чернівцях зібрання прихильників української соціалістичної партії з цілою північною Буковини. Було також багато селян з Бесарабії. Селяне слухали з напруженням виводів бесідників і збирали голос в дискусії. По закритті зібрання присутні селяне не хотіли ніяк розходити-

ся, а провадили між собою політичні балачки. Критиковано передовсім хліборобську партію. Багато присутніх селян, що були в хліборобській партії, вступили до соціалістів.

Дня 11 травня відбулося в Чернівцях передвборче віче всієї соціал-демократичної партії, що на ньому виступав також український промовець. Коли інші бесідники виступали головно проти буржуазних румунських партій, то український бесідник дуже гостро виступив проти хліборобської партії.

ПЕРЕДВИБОРЧА СИТУАЦІЯ В БЕСАРАБІИ.

Передвборча агітація в Бесарабії завдяки становию облоги і жандармському режиму стала зовсім неможливою. Кандидатам опозиційних партій не дається жадної можливості зв'язатися з населенням. Місто Кішенев окружене жандармським кордоном. З міста не сміє ніхто вийти без позволення префекта поліції.

В одному з повітових містечок, в Сорочах, прибувшого на залізничну станцію кандидата хліборобської партії, учителя Барбасра з села Бривічів, жандарми витягнули з вагона і добили до крові. Потім проведено його пішком від села до села, а по дорозі передержувано в хлівах, а при допитах жандарми побивали його в нелюдський спосіб.

Між іншими арештовано також Дульбергера, одного з виділих членів національної партії в Романах і передавано його з одної жандармської станції до другої. А коли віце-президент національної партії, Видраску, став в обороні арештованого, то жандарми почали його острілювати.

НА ПІДКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

СВЯТО ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

Свято першого травня на Підкарпатській Україні відбулося цього року особливо величаво. На зібраннях, що їх скликала компартія, в Ужгороді, Мукачеві, Сваляві, Берегові і т. д. взяло участь багато робітничтв і селянства. Демонстрації пройшли під знаком протесту проти насильства чеської буржуазії над бідним населенням Підкарпатської України, проти чехізації краю, за єдність працюючих міста й села і єдність з революційним рухом в цілій Чехословаччині. Українським соціал-демократом не вдалося скликати ні одного зібрання. Чеська поліція на цей раз здержувалася від всяких провокаційних виступів, але все таки в кількох місцевостях на збори не попустила, а присутніх розігнала.

КОРУПЦІЯ БЕЗ МІРИ.

Про корупцію чеського урядництва і про здирство сезан Підкарпатської України свідчить от чог-би такий факт. Селяне села Горонда оголосили ліцитацію на продаж дубів. Зголосилося дві фірми: одна з них пропонувала 1,900,000 чеських корон, а друга 2 мільйони ч.к. Селяне рішили продати дуби тій фірмі, що давала більше, але жулан не затвердив постанови сільської ради і змусив селян продати громадське майно о 100,000 корон танше. Всякі ашеяні селян не придавалися до нічого, бо жулан дістав від фірми хабара.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ПОМІЧ ГОЛОДУЮЧОМУ НАСЕЛЕННЮ ЗАХ. УКРАЇНИ.

Організація незаможних селян балаяновського району, полтавської округи, на першому травня збрала голодуючому населенню Західної України 150 карб., червономіська організація — 300 карб. і кустарсоюз — 100 пудів жита.

ПРАПОР ДЛЯ ПОЛІТИЧНИХ ЕМІГРАНТІВ ІЗ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

В день 1 травня передав представник харківського окружного відділу Модру західно-українським політичним емігрантам в особі його правління клубом червоний прапор з написом: "Хай живе злиття всіх західно-українських земель в одну Українську Радреспубліку".

"СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВИ."

Письменники Д. Загул і В. Ярошенко працюють над сценарієм за старовинною українською поемою 12. віку "Слово о полку Ігореві". Ініціатива належить Д. Загулу, що вже довгий час працює над "Словом" і раніш переклав на українську мову.

В. ВОРУСЬКИЙ.

ЗАПІЛЛЯ.

(Продовження.)

— Тут є дуже важна справа, — почав капітан. — Між нашими жовнірами 38-го полку зловлено двох більшовицьких шпигів. Отже цю справу допучається розібрати вам. Сподіюється, ви скоро з нею справитесь.

Поручник не говорив нічого, тільки в очима важке діло й капітана.

— Слухаю, пане капітан.

Два рази водили Василька з Дмитром на допит і обидва рази вони не відповіли ні на одне запитання.

Зараз вже третій раз у камері слідчого був Дмитро.

По всьому було видно, що він перейшов чимало мук, але його очі горіли вогнем.

— Пан не буде бачити сонця, природи, неба, панові черевикі буде носити якийсь Жид, а панову панівку буде цілувати якийсь пан!

— Добійте! — по українськи заговорив Дмитро. — Я вам не скажу ні слова!

— Пан може дістати волю, тільки нехай пан скаже мені, що пан партійний, і де міститься комітет вашої партії.

— Нехай пан скаже адреси тих людей, що у Львові вам передавали папери!

— Нехай пан скаже, і завтра буде на волі!

— Я сказав, — твердо відповів Дмитро. — А, ходеро, ти ще будеш... змінив тон пан Кучинський вихопив револьвера.

— Говори! — зашипів він і приставив люфту від револьвера до Дмитрового чола. Дмитро здригнувся, встав з стільця, але зараз-же сів назад.

— Я не ска-а-жу ні-чо-го, — відрубав він.

— Та я тобі зараз кулю межі очі пуцу.

— Скажеш? — Мовчанка.

— Рука з револьвером розмахнула.

— Н-н-н, — гукнув розлютований поручник і сильно вдарила Дмитра по голові.

Почулось коротке "ой" і Дмитро спочатку нахилився на бік, а опісля зсунувся на підлогу.

Ротом пішла піна, судорожно затряслися руки й ноги. Пан Кучинський нагнувся над ним.

— Pasa krew bolszewienka. — прошипів він і топнув ногою в обличчя.

— Wstawaj! — Але Дмитро не вставав, його винесли.

— Ваш товариш передав мені все, що ви тільки робили. Він передав мені про місце знаходження вашого партійного комітету на Холмщині, він передав мені також адреси тих молодих людей, що ви з ними розмовляли на стації у Львові. Він передав мені відомости про перемишльську організацію.

Отже мені треба ще тільки, — щоб ви ствердили все те, що я зараз сказав і ви обидва будете на волі.

— Ну?

— Ви брешете, я вам не скажу нічого. А коли скажу щось, то тільки те, знайте, що скоро приїде той час, коли українські робітники й селяне стануть одностайно і передуб'ять вас всіх, як...

— Milez, — гукнув слідчий.

— Ви не думайте, що стріляючи нас, ви здержите революційну стихію українського селянства й робітничтв. Ні, це вам не владстьє.

— Там, біля Дніпра вже кудатсь та броня, яка скоро навалиться на вас і розчавить, як...

— Proszę siadać — запросив слідчий.

Василько сів.

— Ви думаєте, що... — хотів говорити далі, але револьвер тяжко вдарило його в груди і голос обірвався.

— Завершав дзвінок.

— Виведіть, — дав наказ пан Кучинський і коли Василька вивели, зложив папери і сказав: — Dosty!

Камера, до якої пхнули Василька, була мала й темна. Вікно було замуровано і тільки через невелику дірку, завбільшки, як одна шибка з вікна, проходив світ.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Дмитро, — кинувся Василько до нього.

— Це ти, мій дорогий товаришу, Дмитро!

— Води, — знову простогнав Дмитро.

— Ви думаєте, що... — хотів говорити далі, але револьвер тяжко вдарило його в груди і голос обірвався.

— Завершав дзвінок.

— Виведіть, — дав наказ пан Кучинський і коли Василька вивели, зложив папери і сказав: — Dosty!

Камера, до якої пхнули Василька, була мала й темна. Вікно було замуровано і тільки через невелику дірку, завбільшки, як одна шибка з вікна, проходив світ.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Дмитро, — кинувся Василько до нього.

— Це ти, мій дорогий товаришу, Дмитро!

— Води, — знову простогнав Дмитро.

— Ви думаєте, що... — хотів говорити далі, але револьвер тяжко вдарило його в груди і голос обірвався.

— Завершав дзвінок.

— Виведіть, — дав наказ пан Кучинський і коли Василька вивели, зложив папери і сказав: — Dosty!

Камера, до якої пхнули Василька, була мала й темна. Вікно було замуровано і тільки через невелику дірку, завбільшки, як одна шибка з вікна, проходив світ.

— Десь то Дмитро, — подумав він, — десь то він зараз? В кутку щось заворушилось. Василько придвинувся.

— Води, — почувся тихий стогін.

— Дмитро, — кинувся Василько до нього.

— Це ти, мій дорогий товаришу, Дмитро!

— Води, — знову простогнав Дмитро.